

Problèmas de delimitacion de las pseudorelativas en occitan

Joan Fulhet¹

¹Cours de civilisation française de la Sorbonne

Las pseudorelativas pausan de problèmas de reconeissença en occitan ont se confondon regularament amb las apositivas d'un costat, las juxtapausadas de l'autre.

Lo primièr tipe de confusion s'obsèrva en realitat dins totas las lengas : es ligat a un principi prosodic plan general que contribuís a escafar la pausa entre las apositivas e lor antecedent en fin d'enonciat (cf. l'alternància, a cò d'un meteis autor, Viaule en l'ocurréncia, *Partissèm çaquela per Bonn, ont nos perdèm un bocinèl. / Sèm pas aquí coma en Occitània ont cadun fa çò que vòl emai sovent çò que pòt.*) e aital a lor tirar tota especificitat fàcia a las pseudorelativas sul plan pus concret (fonic, ortografic).

La confusion entre pseudorelativas e juxtapausadas apareis especifica a l'occitan quand òm lo compara amb las varietats de lenga standard dins lo domèni roman actual. Las juxtapausadas de l'occitan se pòdon en efècte regularament introduire per que, en particular quand an valor causala (cf. Bodon *I se vesia pas mai, que la nuèch davalava.*) o qu'implican una anafòra amb la primièira proposicion (dins aqueste darrièr cas, l'ensemble de la juxtaposicion se deu raportar a una meteissa sorsa, cf. los contrastes *Venguèt, que, pr'aquò, èra pas convidat., Cambièron de vila, que lor calguèt trobar un novèl apartament., *Venguèt, que, pr'aquò, res èra pas previst., *Cambièron de vila, que calguèt trobar un novèl apartament.* per l'anafòra – *emai Pèire a telefonat, te saluda. Pèire a telefonat, que te saluda.* ont que disqualifica la juxtapausada coma citacion en li impausant la valor de causa). En conformitat amb lo principi prosodic citat pus naut, las juxtapausadas pòdon veire desaparéisser la pausa que las separa de la proposicion precedissent per i s'encadenar dirèctament, tala una pseudorelativa clavant l'enonciat.

Aqueles fenomèns de confusion fòrçan a explicitar l'especificitat interpretativa de las pseudorelativas. Aquestas an un estatut foncional al dintre de la proposicion cooccurrenta coma pròva lor possibla subordinacion o interrogacion conjonchament amb aquesta, lor aptitud a èsser amb ela regidas per un meteis element o raportadas a un meteis subjècte principal (l'interrogacion essent analisabla coma un desdoblament del subjècte) – a formar amb ela un domèni foncional alargat. Las apositivas e las juxtapausadas correspondon per lor part

a d'assertions independentas, sonque aptas a justificar l'enonciacion quand la proposicion associada es subordinada o interrogada.

Las psèudorelativas essent pas unifòrmament subordinablas o interrogablas (d'unas essent solament subordinablas, d'autres solament interrogablas), lor distinction fàcia a las apositivas o a las juxtapausadas concor a n'establir una tipologia extrèmament fina. De mai, en religant subordinabilitat e interrogabilitat, se geta un lum novel suls fenomèns de « long distance movement » fondators de la gramatica generativa (e sul concèpte de categoria vuèja).